

РЕШЕНИЕ

№ 26259

гр. София, 29.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в публично заседание на 23.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **4460** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от Н. Д. П. чрез адвокат А. К. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 26-4332-000022/05.01.2026г. по чл.171, т.2, б. „м“ от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, издадена от П. Х. П. – полицейски инспектор към отдел Пътна полиция - СДВР, с която на Н. Д. П. е наложена ПАМ временно спиране от движение на ППС за срок от 3 месеца. С доводи за материална незаконосъобразност и несъобразяване с целта на закона, жалбоподателят моли съда за отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на сторените съдебни разноски.

Ответникът – П. Х. П. – полицейски инспектор към отдел Пътна полиция - СДВР – чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

При извършена проверка от служители на СДВР отдел Пътна полиция на 04.01.2026г. около 00.20 ч. в [населено място], кв. Г., [улица], е установено, че Н. Д. П. управлява собствения си лек автомобил Б. 330 ХД, с рег. [рег.номер на МПС] , като водачът не използва пътя по предназначение и се движи с несъобразена скорост, застрашавайки живота и здравето на останалите участници в движението.

Съставен е АУАН серия ГА с бл. № 4798817/04.01.2026г. срещу Н. Д. П. за нарушение на чл. 104Б, т.2 от ЗДвП – водач на МПС, който използва пътищата отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

С обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-000022/05.01.2026г. по чл.171, т.2, б. „м“ от ЗДвП, издадена от П. Х. П. – полицейски инспектор към отдел Пътна полиция - СДВР, за извършено нарушение на чл. 104Б, т.2 от ЗДвП на Н. Д. П. е наложена ПАМ временно спиране от движение на ППС за срок от 3 месеца.

По искане на жалбоподателя и при условията на довеждане на качеството на свидетел е разпитан Р. Д. П. – брат на жалбоподателя, който оспорва фактическата обстановка, отразена в АУАН с твърдения, че не е имало дрифт.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл.149, ал.1 от АПК срок от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваната заповед за прилагане на ПАМ е издадена от компетентен административен орган – П. Х. П. – полицейски инспектор към отдел Пътна полиция - СДВР, упълномощен със Заповед № 513з-12086/14.10.2025г. на директора СДВР за определяне на длъжностни лица да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. „а“ и т. 6 от ЗДвП.

Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатира съществени нарушения на административно-производствените правила.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, като в т.2, б. „м“ от същия закон е визирана хипотезата на временно спиране от движение на ППС на собственик, който допуска, организира или предоставя управлението на моторно превозно средство на лице за участие в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари – за срок три месеца.

В конкретния случай като основание за издаване на процесната заповед е посочено, че жалбоподателят като водач и собственик на МПС използва пътищата отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

Нарушението на жалбоподателя, констатирано с АУАН, който е редовно съставен, има доказателствена сила до доказване на противното. Актът е съставен от компетентен орган, има необходимото съдържание, както и са спазени разпоредбите на чл. 40-43 от ЗАНН за съставянето му. Описаните в акта фактически обстоятелства за извършеното нарушение по ЗДвП досежно начина на управление на МПС съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на оспорената заповед. Целта на приложената ПАМ има превантивен характер – да осуети възможността на дееца да извърши други противоправни деяния, като тази мярка не съставлява

административно наказание. В хода на иницирираното съдебно производство по обжалване на ПАМ жалбоподателят не е ангажирал никакви доказателства, че отразеното в АУАН не отговаря на действителността, поради което отразените в АУАН фактически обстоятелства не са опровергани.

Посочената мярка - временно спиране от движение на пътно превозно средство на собственик е изрично предвидена в разпоредбата на чл. 171, т. 2, б. "м" от ЗДвП, която следва да бъде наложена на собственика на МПС. В случая административните органи действат при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това.

Поради изложеното съдът намира, че оспорваната ЗПАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата.

С оглед изхода на делото, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 102.26 евро или 200 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 55 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Д. П. чрез адвокат А. К. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-000022/05.01.2026г., издадена от П. Х. П. – полицейски инспектор към отдел Пътна полиция - СДВР.

ОСЪЖДА Н. Д. П., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 102.26 евро или 200 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: